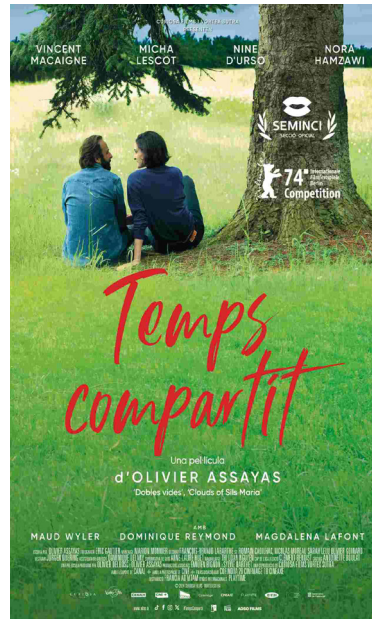


El temps retrobat

En els primers moments de *Temps compartit* d'Olivier Assayas escoltem la veu del director. Ens parla de la seva infantesa, d'un temps perdut que es proposa retrobar a partir de la memòria. Ens traslladem a un espai burgès, una casa situada en un poble de la comarca de l'Essonne. A l'interior de la casa hi ha els llibres del pare, el guionista Jacques Rémy -pseudònim de Rémy Assayas-, en els terrenys propers hi ha la pista de tennis on els nens anaven a jugar i les cases d'uns veïns que no són els mateixos que els dels anys abans. El pasat adquireix la forma de les pàgines grogues d'un vell llibre, la càmera filma paisatges deserts, com aturats en un temps que es vol retrobar, però que ja no hi és. Alguna cosa marcadament proustiana plana darrera tota aquesta història típicament burgesa.

Assayas decideix abandonar per un moment el passat per situar-se, com el seu títol francès asenyala *Hors du temps* -Fora del temps-. Aquest parèntesi vital no és altre que el del que es va generar durant la pandèmia, quan el cineasta Assayas va tornar a la casa de camp amb el seu germà Mishka Assayas, crític de rock i reconegut escriptor. Tots dos vivien un moment de crisi personal marcat per la separació. Olivier havia deixat la seva filla amb la seva mare i es va instal·lar amb la seva nova companya, Mishka estava començant a establir una nova relació. El rock i el cinema estaven presents en les seves vides, però tot dialogava amb els llibres de la biblioteca del pare. Aquest fora de temps no és evocat com si es tractés d'una "home movie", Assayas abandona el relat en primera persona per introduir l'autoficció a partir del relat d'uns personatges que actuen com el seu alter ego. Paul -Vicent Macaigne és un cineasta paranoic, atemorit pel virus i que es canvia de roba cada cop que torna de fer les compres al poble, mentre que Étienne - Misha Lescot- és més calmat. La pel·lícula parla d'un confinament



TEMPS COMPARTIT

França, 2024

Direcció: Olivier Assayas

Guió: Olivier Assayas

Intèrprets: Vincent Macaigne, Micha Lescot, Nine d'Urso

Durada: 105 min

Gènere: comèdia dramàtica

Idioma: francès

Subtítols: CATALÀ

Data d'estrena:

22/11/2024

privilegiat en el qual els protagonistes poden fer caminades pel camp, anar a jugar a la pista de tennis o barallar-se sobre els àpats que han de fer i el seu comportament maldestre a la cuina. La pel·lícula podria considerar-se com una simple "home movie" sobre un moment privilegiat en què dos germans es retroben i on el món dels records es va fent present.

Fa uns anys Olivier Assayas també va parlar d'una casa familiar a *Las horas del verano* (2008). La mort de la mare provocava un conflicte entre els germans per l'herència i per mantenir el patrimoni familiar. Les desavinences van provocar que alguna cosa es perdés. A *Temps compartit*, el tema de l'herència es transforma en alguna cosa essencial. La casa familiar d'estiueig ha de ser donada de pares a fills, el vell patrimoni no s'ha de perdre, com tampoc s'han de perdre tots els records. Assayas acaba traslladant el retrat del confinament cap a una reflexió testamentària. El cineasta retroba a la seva filla adolescent i li parla d'allò que rebrà d'herència i haurà de conservar.

Àngel Quintana
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona